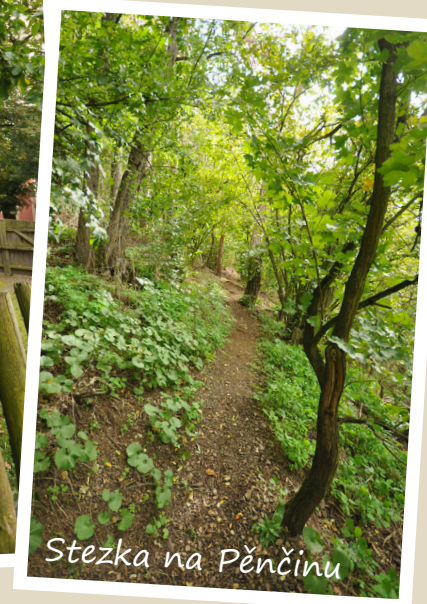
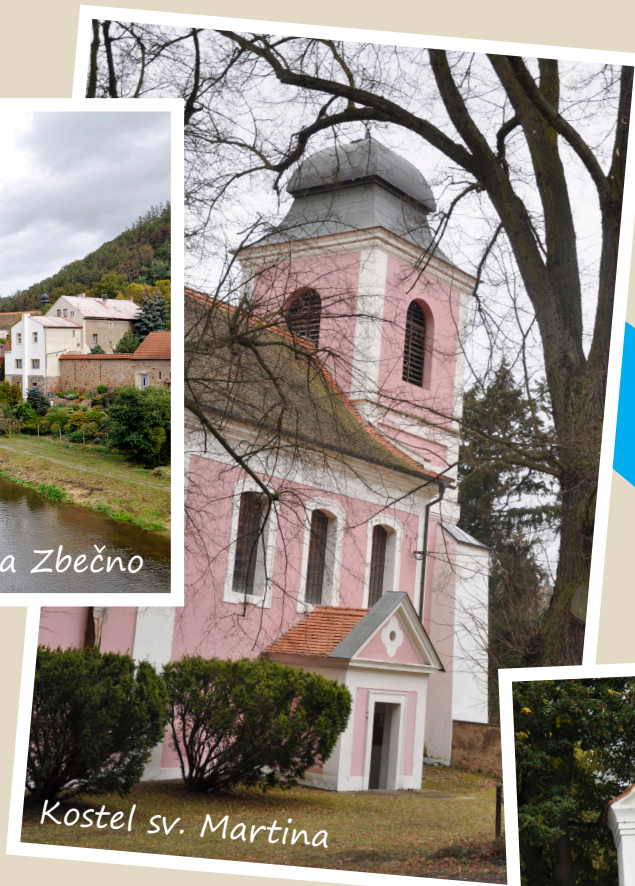

ZKUS HLEDAČKU!
VYDEJ SE S KLUKEM
KARLÍKEM DO ZBEČNA
A POMOZ MU OSVOBODIT
ZAKLETÉHO LORKA!

Hledačku pro vás připravila Místní akční skupina Rakovnicko • www.mas-rakovnicko.cz

HLEDAČKA JE ZÁBAVNÁ HRA, PŘI KTERÉ POZNÁVÁŠ MÍSTNÍ ZAJÍMAVOSTI A ZÁROVEŇ LOUSKÁŠ HÁDANKY, RÉBUSY A LOGICKÉ ÚKOLY. TRASOU HLEDAČKY TĚ PROVEDE NÁSLEDUJÍCÍ VYPRÁVĚNÍ A MAPKA NA PŘEDNÍ STRANĚ.

DĚLKA: CCA 1,2 KM / NENÁROČNÁ; ČÁST TRASY VŠAK VEDE PO SILNICI, JE PROTO TŘEBA DBÁT ZVÝŠENÉ OPATRNOSTI! / PĚŠKY, NA KOLE, PRO KOČÁREK NEVHODNÉ

„Chtěl bys udělat dobrý skutek?“ zeptal jsem se jednou v neděli ráno Karlíka. „Možná,“ odvětil Karlík opatrně a zeptal se, o co jde. Naklonil jsem se ke Karlíkovi, jako bych se chystal svěřit mu tajemství, a zašeptal jsem: „Jde o vysvobození zakletého ducha.“ Karlík měl v tu ránu oči navrch hlavy. „Páni, to je teda něco! Zakletý duch! Jak to provedeme?“ chtěl hned vědět. Tajemně jsem mu odpověděl, že pokud se tedy o to opravdu chce pokusit, ať se oblékne na výlet do přírody a čeká za deset minut u auta.

Vyrazili jsme do Zbečna. Nechali jsme auto na návsi a vypravili se po zelené turistické trase směrem ke Křivoklátu. Za čtvrt hodiny jsme došli ke dvěma kapličkám, které stojí v místech, kde se říká V Rokytanské nebo také Riviéra. „Tady to je,“ oznámil jsem Karlíkovi. „Tady je ten zakletý duch?“ zeptal se. „Tady začne tvoje cesta za jeho vysvobozením,“ odpověděl jsem.

Vyprávěl jsem Karlíkovi, že tady v Rokytanské kdysi dávno jistý padouch jménem Lorek zaútočil kopím na jednoho knížete. Způsobil mu smrtelné zranění a kníže za několik dnů zemřel. Lorek se za trest proměnil po své smrti v ducha a straší okolo Zbečna v podobě černého psa. „Už tady tak pobíhá devět set let a to je, myslím, dost dlouho na to, aby si zasloužil odpuštění a vysvobození. Co ty na to, Karlíku, pomůžeme mu?“ Karlík odpověděl, že jasně, pomůžeme.

Vysvětlil jsem Karlíkovi, že Lorkův duch je uvězněný v labyrintu, ze kterého vede jediná cesta ven. A na té cestě že stojí deset zamčených bran a Karlíkovým úkolem bude najít deset klíčů, které ty brány odemknou a umožní duchovi jeho cestu k vysvobození bezpečně projít. „Ten labyrint vypadá asi takhle,“ ukázal jsem Karlíkovi čtvercovou mřížku, jejíž políčka vyplňovala písmena a čísla. Na jednom okraji mřížky bylo napsáno „DUCH“ a na protější straně „VYSVOBOZENÍ“. „Tímhle labyrintem musí duch projít,“ pokračoval jsem. „Čeká tě deset úkolů a za každý úkol, který vyřešíš, získáš jeden klíč – jedno nebo několik písmen nebo čísel. Čísla a písmena, která získáš, budeš postupně do mřížky zaškrtnávat tak, abys stranu „DUCH“ spojil se stranou „VYSVOBOZENÍ“. Cesta musí být plynulá, takže každé další zaškrtnuté políčko musí přiléhat jednou stranou k tomu předchozímu. Cesta nemusí vést pořád dopředu, může se různě klikatit, ale políčka na sebe musí vždycky jednou stranou navazovat. Jako když skládáš hada z kostek. Kde máš do labyrintu vstoupit, ti ukáže první vyřešený úkol. Získáš za něj například písmeno „C“. Na té straně mřížky, kde je napsáno „DUCH“ tedy najdeš v prvním řádku písmeno „C“ a zaškrtněš ho. Vstoupil jsi do labyrintu, použil jsi první klíč, otevřel jsi první bránu. Druhý úkol ti vynese třeba čísla „4“ a „7“. Políčko s čtyřkou je pod číčkem a sedmička vlevo vedle čtyřky. Vidíš, jak se ti cesta labyrintem začíná rýsovat? A takhle budeš postupovat, dokud neprojdeš celý labyrint z jedné strany na druhou. Rozumíš tomu?“ Karlík přikývl.

„A kdo mi bude dávat ty úkoly?“ zajímal se Karlík. Významně jsem se odmlčel a pak jsem slavnostně prohlásil: „Sám Lorkův duch.“ Karlík hvízdł. „Ty brďo, tak to je hustý. A to on se tu objeví, nebo jak?“ chrllil ze sebe. Zavrtěl jsem hlavou. „Bude s námi komunikovat prostřednictvím tohotohle,“ vyndal jsem z kapsy mobil. „On nám bude volat?“ nepřestával se Karlík divit. „Volat ne,“ řekl jsem, „bude nám posílat textovky.“

V tu chvíli mi na mobilu pípla nová zpráva. Podíval jsem se na displej. „To je od něj,“ informoval jsem Karlíka. „Máš se prý přestat vyptávat a dát se konečně do hledání.“ „Provedu,“ zasalutoval Karlík a začíchal kolem sebe jako policejní pes. „Už větrím stopu,“ hlásil důležitě a pobíhal sem a tam. Založil jsem si ruce na prsou a rozesmál jsem se. „Ty jsi ale komediant!“

1 Zpráva s prvním úkolem obsahovala výstřižek z novin. Titulek hlásal: **VIDĚL JSEM DUCHA, TVRDÍ MUŽ ZE ZBEČNA**. „Vracel jsem se v noci přes Brdatku z Křivoklátu a v Rokytanské u kapličky, u té větší, co je na ní tabulka, že tady zapíchlí knížete Břetislava, stál nějaký vousáč ve starodávných šatech, rukou ukazoval na menší kapličku a pořád dokola počítal: Deset, devět, osm. Deset, devět, osm. Deset, devět, osm. Když jsem se vousáče zeptal, co to provádí, zmizel jako pára nad hrncem,“ vyprávěl muž našemu listu. Je přesvědčený, že viděl ducha. Přisahá, že byl střizlivý. Za výstřižek Lorkův duch připsal: „To jsem byl já, ten vousáč. Doufal jsem, že mi ten chlap pomůže s mým vysvobozením, ale utekl, zbabělec. A co ty, Karlíku, pomůžeš mi? Přijdeš na to? Deset, devět, osm...“

Řešení úkolu si zaznamenej do následujících políček a znak (číslíci nebo písmeno) ze zvýrazněného políčka zaškrtni v mřížce na konci vyprávění. Stejně postupuj i u dalších úkolů a postupně tak vytvoř „hada“, který spojí „Ducha“ s „Vysvobozením“.

2 Protože Karlík věděl přesně, kde má hledat, netrvalo dlouho a záhadu tajemného počítání rozluštil. Hned mu došlo, že to bude nějaký rébus a pak už nebylo tak těžké ho rozlousknout. Poznamenal si do notýsku první nalezenou stopu a v bludišti zaškrtnul první znak. Vzápětí dorazil textovkou další úkol: „Hledej pétici pod 112225. Nechoď daleko.“ četl Karlík. „Tak do toho,“ povzbudil jsem ho.

3 „Hledej muže s kotvou,“ stáło v další zprávě. Karlík se zamračil. „A kde ho jako mám hledat?“ Vyťukal jsem Karlíkovu otázku do mobilu a odeslal. Za chvíli přišla odpověď. „Jako na hřbitově!“ Vydali jsme se proto na hřbitov (viz mapka). Když jsme vešli brankou dovnitř, připomněł jsem Karlíkovi, aby se choval tiše, nepobíhal a především nekřičel radostí, až „muže s kotvou“ najde. Nasměroval jsem Karlíka na levou stranu hřbitova a poradil mu, aby nejdříve hledal mezi starými náhrobky u zdi a každý si pečlivě prohlédl.

4 Když si Karlík zapsal jméno „muže s kotvou“ a získal tak třetí klíč, oznámil jsem mu, že Lorek mezitím poslal další úkol. Karlík mi vzal mobil z ruky. Na displeji zářil tento symbol:

A za symbolem následovala otázka: „Kam patří? Odpověď zná v. s. d. v R. Čeká na konci.“ Karlík se zeptal „Na konci čeho?“ a já odpověděl, že půjde nejspíš o konec hřbitova, to znamená tu část vzadu u márnice.

5 Za několik minut přispěchal Karlík zpátky. „Mám to!“ hlásil hrdě a chtěl vědět, zdali už přišel další úkol. „Zatím ne,“ odvětil jsem. „Lorek si dává načas.“ Čekali jsme. Karlík byl nespůj a dumal, jestli něco nepokazil a vysvobození Lorkova ducha neztroskotalo. Konečně na mobilu pípla nová zpráva: „Jaký je výsledek?“ K otázce byla připojená fotografie s tímto příkladem: 1-0. „To je podezřele lehké!“ zakabonil se Karlík a jal se fotografii důkladně zkoumat. „Já to věděl!“ vykřikl a ukázal na uzoulínké bílé skvrny, které objevil na okraji po obou stranách fotografie. Před jedničkou i za nulou byl vidět malý kousíček dalších číslic! „To znamená, že by ten příklad mohl znít třeba 21-0,6 nebo tak nějak,“ nadhodil sem. „To by mohl,“ přisvědčil Karlík. „Kde se ale ta další čísla dozvíme?“ Navrhnul jsem Karlíkovi, že nejlepší bude, když pomalu půjdeme směrem na náves a budeme se rozhlížet kolem sebe. Že na ta chybějící čísla jistě někde narázíme. „Tak na co ještě čekáme? Jdeme!“ zavelel Karlík. Než jsme vstoupili na silnici, připomněł jsem Karlíkovi, aby se držel levé krajnice a nepřebíhal na druhou stranu.

6 Když jsme vcházeli na náves, Lorkův duch se znovu ozval. Úkol zněl: „Ty jsi Havlíčkova, řekl jsem a položil jsem ji otázku: Co je to jedno, které hledám? Pohleď vojáku, zde je, odpověděla, a ukázala levým palcem.“ Lorkovo strojené vyjadřování Karlíka na chvíli znejistělo, ale brzy i téhle záhadné konverzaci přišel kloub. Skrýval se za ní docela jednoduchý úkol.

7 Karlíkovi zbývalo najít poslední čtyři klíče. Vysvobození zakletého Lorka bylo nadosah. Navrhnul jsem, abychom se před dalším úkolem posilnili svačinou, ale než jsme se stačili posadit na lavičku u kostela, Lorek se přihlásil s novým zadáním. „Dějiny jsou dlouhé, a tak se snadno stane, že se občas z té nepřeborné řady událostí některá ztratí. SZEKZZKKVVPJSHZZVZL-KRLZVPZ.“ Karlík uložil nedotčenou housku se salámem zpátky do krabičky a rázně prohlásil, že se nají teprve, až to vyřeší. „Řekl bych, že odpověď zase bude někde poblíž,“ zamumlal a dal se do pátrání.

8 S plným břichem se Karlíkovi hledalo přece jen lépe. Předchozí dva klíče, šestý a sedmý, byly schované na návsi, a podle další Lorkovy textovky se tady nacházel i klíč číslo 8 a 9. Veškeré instrukce, které Karlík dostal k hledání klíče číslo osm, zněly: „Najdi pralesního brouka“. Karlík se chtěl začít vyptávat kolemjdoucích, kde je nejbližší prales, hned si však uvědomil, že má přece hledat pouze na návsi. Rozhlédl se proto kolem sebe, kde by se ten brouk tak asi mohl schovávat...

9 Karlík si ještě ani nestačil zaškrtnout další písmena v labyrintové mřížce a odemknout osmou bránu a už se Lorek hlásil znovu: „Vypínám se nad Krásnodolinským potokem.“ Karlík se poškrabal na hlavě. „Co tím, kruciš, myslí, že se vypíná? Jak se jako vypíná? Copak je to robot? Nebo mixér?“ Taktně jsem poučil Karlíka, že „vypínat se“ bude mít v tomto případě zřejmě jiný význam, než stisknout tlačítko vypínače. „Vypínat se znamená také tyčit se nebo zvedat se.“ Karlíkovi zvasílilo v očích. „Aha! Už tomu rozumím. Takže nehledám robota, ale...“ Když mi sdělil svou domněnku, přikývl jsem na souhlas.

10 Zbýval poslední klíč. „Abych mohl přejít na druhou stranu,“ četl Karlík nahlas Lorkovu textovku, „musím znát jména tři pradávných ingů, neboť až přijdu k desáté bráně, zastoupí mi cestu a zeptají se: Znáš naše příjmení? A jediné tehdy, odpovím-li správně, otevřou bránu a nechají mne přejít. Pak budu vysvobozen. Neodpovím-li však správně, shodí mne do řeky a ta mne odnese do děsivé hořící pustiny, kde zůstanu uvězněn navěky. Můj osud máš ve svých rukách.“ Tolik zodpovědnosti Karlíka znervózňelo. Tvářil se, že by nejraději vzal do zaječích. „Co jsou ti ingové zač? Určitě jsou to nějaké hrozné obludy. A jak mám zjistit jejich jména? A kde je mám najít?“ stýskal si. „Nevěš hlavu,“ dodával jsem mu odvalu. „Jedno pěkně po druhém,“ vedl jsem ho. „Nejdřív zkus přijít na to, kde máme to doupě ingů hledat, a pak se tam půjdeme podívat a uvidíme, co objevíme.“ Karlík si přečetl zprávu ještě jednou, potom ještě jednou, zamyslel se nad všemi nápovědami a vítězoslavně luskl prsty. „Myslím, že už vím, kde se schovávají!“

Karlík zdárně otevřel i desátou bránu. Když zaškrtnul poslední políčko na cestě labyrintem a spojil jednu stranu mřížky s druhou, „DUCHA“ s „VYSVOBOZENÍM“, klikatým hadem z číslic a písmen, čekal, že Lorek dá nějakým podivuhodným způsobem najevo, že je volný. Že na nebi zazáří padající hvězda, zašteká pes nebo se objeví sám vousatý Lorek a Karlíkovi poděkuje, ale nestalo se vůbec nic. Řekl jsem Karlíkovi, že se Lorek nejspíš po těch devíti stoletích, které strávil jako strašidlo, musí nejdřív vzpamatovat, než nám dá vědět, že to dobře dopadlo, a Karlík připustil, že mám asi pravdu. Abych zahnal jeho zklamání, koupil jsem Karlíkovi jeho nejoblíbenější čokoládovou tyčinku, pak jsme si zašli na prohlídku Hamousova statku a nakonec jsme se vydrápali na vyhlídku Pěňčina. Výstup nám dal pořádně zabrat, ale nelitovali jsme. Výhled byl parádní. Když jsme se vrátili k autu, našel Karlík na zadním sedadle figurku starodávného vousatého válečníka. „To je Lorek!“ vyhrknul a v tu samou chvíli mi na mobilu pípla esemeska. Ukázal jsem ji Karlíkovi. „Díky, Karlíku!“ stáło ve zprávě. Karlík se dmul hrdostí a až do večera nepustil figurku z ruky.

DUCH

A	5	Ř	F	8	C	6	CH	N	B
N	1	E	U	7	4	T	K	D	A
K	Š	D	Á	X	H	5	L	M	1
Z	R	4	9	1	F	J	E	Ř	P
P	9	6	Q	2	R	I	9	Z	H
B	M	CH	N	Ě	Ý	7	1	R	Ď
7	G	4	5	C	Á	H	Š	6	L
4	Ť	J	L	9	K	T	W	8	2

VYSVOBOZENÍ

A CO TY? BYL JSI PŘI VYSVOBOZOVÁNÍ ZAKLETÉHO LORKA STEJNĚ ÚSPĚŠNÝ JAKO KARLÍK? ZAŽIJ S KARLÍKEM I JEHO DALŠÍ DOBRODRUŽSTVÍ! STAHUJ HLEDAČKY NA **WWW.MAS-RAKOVNICKO.CZ**

AUTOR HLEDAČKY: ROMAN HARTL

Řešení: 1 8, 2 7, 4, 3 T, K, L, E, 4 J, F, 5 1, 9, 4, 6 R, 7 Z, P, B, M, 8 CH, N, Ě, Y, 9 A, 10 H, Š, W KOMPLETNÍ ŘEŠENÍ NAJDETE NA WWW.MAS-RAKOVNICKO.CZ, ZALOŽKA QUESTING